Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2013-60
d.d. 21 februari 2013
(mr. R.J. Paris, voorzitter, drs. A. Adriaansen en mr. W. Filott mpf, leden en mevrouw mr. F. Faes, secretaris)

Samenvatting

De tussenpersoon heeft ter overbrugging een geldlening aan Consument verstrekt. Onjuiste uitleg tussen partijen gesloten akte. Beroep op verrekening door tussenpersoon wordt niet gehonoreerd. De vordering wordt toegewezen.

Consument,

tegen

de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid FC&S B.V., gevestigd te Gennep, hierna te noemen Aangeslotene.

1. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar reglement en op basis van de volgende stukken:

- het dossier van de Ombudsman Financiële Dienstverlening;
- het verzoek tot geschilbeslechting van Consument, ontvangen op 16 maart 2012;
- het verweerschrift van Aangeslotene;
- de repliek van Consument;
- de dupliek van Aangeslotene.

2. Overwegingen

De Commissie heeft het volgende vastgesteld.

Tussenkomst van de Ombudsman Financiële Dienstverlening heeft niet tot oplossing van het geschil geleid.

Beide partijen zullen het advies van de Commissie als bindend aanvaarden.

Partijen zijn opgeroepen voor een mondelinge behandeling op 25 januari 2013 en Consument is aldaar verschenen. Aangeslotene is, hoewel behoorlijk opgeroepen, niet ter zitting verschenen.

3. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten:

3.1. In het kader van het oversluiten van de bestaande hypothecaire geldlening van Consument, heeft Consument zich tot Aangeslotene gewend. Na advisering en bemiddeling van Aangeslotene zou op 10 december 2010 de notariële akte worden gepasseerd. Drie dagen voor het passeren van de akte is gebleken dat een levensverzekering niet tijdig zou uitkeren, waardoor er een tekort was van € 9.000,-.

3.2. Uit de afrekennota van de notaris in verband met het oversluiten van de hypothecaire geldlening d.d. 9 december 2010 blijkt dat Aangeslotene voor bemiddelingskosten een bedrag van € 3.450,- in rekening heeft gebracht bij Consument, welk bedrag via de notaris door Consument is voldaan.

3.3. Om het onder 3.1 bedoelde tekort van € 9.000,- te overbruggen heeft Aangeslotene een bedrag van € 9000,- aan Consument geleend. In het kader hiervan is er tussen partijen op 10 december 2010 een schuldbekentenis (hierna: de Akte) getekend. In de Akte is bepaald dat de te betalen rentevergoeding over de hoofdsom of het restant daarvan10% per jaar bedraagt. Tevens is een akte van cessie getekend, waarmee Consument de afkoopsom uit hoofde van de levensverzekering aan Aangeslotene heeft gecedeerd.

3.4. De levensverzekering is op 29 december 2010 uitgekeerd. Met het uitgekeerde bedrag is de lening van € 9.000,- geheel afgelost. De notaris heeft bij de afrekening een bedrag van € 900,- ingehouden. Het restant is aan Consument uitgekeerd.

3.5. Op 19 april 2012, toen de klacht al aanhangig was bij de Commissie, heeft Consument een factuur van Aangeslotene ontvangen voor een bedrag van € 1.002,58, met als beschrijving kosten akte van cessie en aantal dossieruren.

4. De vordering en grondslagen

4.1. Consument vordert dat Aangeslotene wordt veroordeeld tot betaling van € 1.009,97 bestaande (i) teveel betaalde rente ad € 853,15; (ii) wettelijke rente over dit bedrag vanaf 29 december 2010 tot en met 30 maart 2012, zijnde een bedrag van € 106,82; en (iii) het door Consument betaalde klachtgeld van € 50,-.

4.2. Deze vordering steunt kort en zakelijk op de volgende grondslagen:
- op grond van de Akte is Consument slechts een bedrag van € 46,85 aan rente verschuldigd en niet het door de notaris ingehouden bedrag van € 900,-;

- Aangeslotene is niet bevoegd om de factuur van 19 april 2012 te verrekenen met de vordering van Consument; tussen Consument en Aangeslotene is niets afgesproken over de kosten van de Akte en de akte van cessie. Consument verkeerde in de veronderstelling dat hij door betaling van € 3.450,- aan zijn verplichtingen jegens Aangeslotene had voldaan.

4.3. Op de stellingen die Aangeslotene aan haar verweer ten grondslag legt wordt hierna, voor zover van belang, nader ingegaan.

5. Beoordeling

5.1. Voordat de Commissie ingaat op de inhoudelijke aspecten van de klacht van Consument, zal zij eerst ingaan op de ontvankelijkheid.

5.2. Aangeslotene stelt dat Consument niet-ontvankelijk is in zijn vordering omdat er geen sprake is van een financiële dienst. Volgens het reglement kan een consument zich tot de Commissie wenden over ieder blijk van onvrede inzake een financiële dienst. Naar het oordeel van de Commissie vloeit het verstrekken van de lening mede voort uit de dienstverlening van Aangeslotene. Daarbij neemt de Commissie in aanmerking dat tussen partijen ook onenigheid bestaat over de factuur van 19 april 2012. Consument is daarom ontvankelijk in zijn vordering.

5.3. De Commissie dient eerst de vraag te beantwoorden of Aangeslotene op grond van de Akte bevoegd was om een bedrag van € 900,- door de notaris ten laste van Consument te laten inhouden.

5.4. Het in rekening brengen van € 900,- aan rentevergoeding valt naar het oordeel van de Commissie niet te rijmen met het bepaalde in de Akte. In de Akte is immers voldoende duidelijk bepaald dat de verschuldigde rente 10% per jaar bedraagt. Nu Consument het geleende bedrag slechts 19 dagen heeft geleend, dient hij pro rata een rentevergoeding te betalen. Dit betekent dat Consument slechts een bedrag van € 46,85 aan Aangeslotene verschuldigd was. Aangeslotene dient derhalve een bedrag van € 853,15 aan Consument te vergoeden. Ook de vordering tot betaling van wettelijke rente zal worden toegewezen.

5.5. Aangeslotene stelt vervolgens dat haar een beroep op verrekening toekomt omdat zij een vordering heeft op Consument uit hoofde van de factuur van 19 april 2012. Consument heeft hiertegenover gesteld dat tussen hem en Aangeslotene geen afspraken zijn gemaakt ten aanzien van de kosten van de akte van cessie en dossieruren en dat hij in de veronderstelling verkeerde dat hij door betaling van € 3.450,- aan zijn verplichtingen jegens Aangeslotene had voldaan.

5.6. Naar het oordeel van de Commissie is uit de stukken niet gebleken dat tussen partijen is afgesproken dat Consument voor de kosten van de akte van cessie en een aantal dossieruren diende te betalen. Nu niet is gebleken dat Aangeslotene een vordering op Consument heeft, kan Aangeslotene geen beroep doen op verrekening. De slotsom luidt dat het beroep op verrekening niet slaagt en dat de vordering van Consument tot het onder 5.4 genoemde bedrag moet worden toegewezen.

5.7. Nu Consument in het gelijk wordt gesteld, dient Aangeslotene tevens het door Consument betaalde klachtgeld ad € 50,- voor de behandeling van onderhavig geschil aan Consument te vergoeden.

5.8. Alle overige door partijen ingebrachte stellingen en argumenten kunnen niet tot een ander oordeel leiden en zullen onbesproken blijven.

6. Beslissing

De Commissie stelt bij bindend advies vast dat Aangeslotene binnen een termijn van vier weken na de dag waarop een afschrift van deze beslissing aan partijen is verstuurd aan de Consument vergoedt een bedrag van € 853,15 met rente gelijk aan de wettelijke rente ad € 106,82, en met vergoeding aan de Consument van diens eigen bijdrage aan de behandeling van deze klacht, zijnde € 50,-.

In artikel 5 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak.